

Caracterizarea lui Nică

(plan de idei)

I Introducere

- *“Ion Creangă este, fără îndoială, cel mai de seamă povestitor român, creator al unei opere intrate definitiv în conștiința noastră națională.
Într-un sens mai restrâns, Ion Creangă a fost considerat multă vreme un talentat “prelucrător de folclor”, apoi un genial “creator de povești în stil popular – realist”, devenind cu timpul un jovial povestitor.”*
- *Scrisă în ultima parte a vieții autorului, lucrarea **Amintiri din copilărie** constituie o retrăire a timpului fericit și definitiv pierdut*
- *Amintirile lui C nu urmăresc evenimentele în ordine cronologică. Selectând întâmplările pe care memoria le retrăiește cu mai multă pregnanță. Faptele de viață selectate de autor compun imaginea copilăriei universale, nicidecum o autobiografie*

II Introducere la caracterizare

- *autorul privește această operă din punctul de vedere al copilului dar și al povestitorului. Eroul central apare, așadar, înfățișat de autor, din copilărie până în pragul adolescenței.*
- *Într-un prim plan este zugrăvit procesul de formare a lui Nică și evoluția lui spirituală, strâns legată de mediile pe care le străbate*
- *Nică este eroul unei copilării ca toate copilăriile dar tocmai de aceea singulară în particularitatea ei. E este centrul acestui univers și demersul narativ comentează un personaj care se inițiază în legile vieții*

III Copilăria copilului universal

- copilăria lui Nică este de fapt **copilăria copilului universal**, cu poznele și cu joaca adecvată vârstei. În Amintirile lui Creangă nu este nimic individual, nimic cu caracter de confesiune, ori de jurnal
- Creangă **nu se consideră diferit de alți copii**. Nu aspectele de diferențiere îl interesează, ci stadiul de nediferențiere, de veselă inconștientă, de ignorare a necazurilor din copilărie
- Nică este prezentat **preponderent comportamental**, și nu prin interioritatea care individualizează

IV Paradisul copilăriei

- naratorul este un adult pentru care retrăirea copilăriei reprezintă o consolare de necazurile vârstei mature, care nu sunt amintite în mod explicit, dar pot fi ghicite dintr-un oftat involuntar ori prin contrast cu perioada fericită evocată: ”Însă vai de omul care se ia pe gânduri! Uite cum te trage pe furiș apa la adânc, și din veselia cea mai mare cazi deodată în uricioasa întristare”

V Caracterizarea

- personajul lui Nică poate fi privit din mai multe unghiuri
  - a.) Nică este o **ipostază a copilului universal**: el se joacă ridicând casa în slăvi, fură cireșele de la mătușa Mărioara și, apoi, pupăza din tei, iar la școală, omoară muște, “făcând prăpăd din ele”
    1. **Pus mereu pe pozne**, Nică este caracterizat, mai ale prin întâmplările pe care le provoacă ori la care ia parte. Uneori, caracterizarea este făcută de alte personaje
    2. Nică este **stăpânit de o stare de veselie și fericire** continuă: “Și eu eram vesel pe vremea cea bună și sturlubatic și copilăros ca vântul în turbarea sa”
  - b.) Nică ca **personalitate**:
    1. este un băiet **rușinos și fricos** “ o mulțime de băieți și fete între care eram și eu, un băiet prizărit, rușinos și fricos și de umbra mea”

2. *Mai târziu el devine “cel mai bun de hârjoană și slăvit de leneș”*

c.) Atașamentul față de satul său:

1. *Durerea despărțirii, înstrăinarea și dorul după frumoasele meleaguri ce rămâneau în urmă, în timp ce căruța lui Moș Luca îl ducea spre un loc necunoscut și “depărtat”*

2. *Iubirea față de meleaguri este înfățișată prin descrierea Ozanei și prin evocarea stărilor sufletești ale personajului*